

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: A. V.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 17. 4. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2024, č. j. X. o
invalidní důchod

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X. ze dne 27. 12. 2023 žalovaný zamítl žádost žalobkyně o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen OSSZ) ze dne 8. 12. 2023, z něhož vyplývá, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.

2. Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 3. 2024, č. j. X. byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem

pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě lékaře Institutu pro posuzování zdravotního stavu námitkového řízení (dále jen IPZS) ze dne 13. 3. 2024, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, v platném znění, žalobkyně není invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 10b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20–30 %. S ohledem na tíži onemocnění, středně těžké postižení jednoho nosného kloubu, by dle lékaře IPZS hodnocení odpovídalo dolní hranici uvedeného rozmezí, avšak s přihlédnutím k dalším souběžným chorobám a profesi je lékařem IPZS míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na horní hranici uvedeného rozmezí. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 17. 4. 2024 doručenou zdejšímu soudu dne 9. 5. 2024 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnila tím, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť je přesvědčena, že splňuje podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, její zdravotní stav byl chybně posouzen, má zato, že odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně a procentní míra poklesu pracovní schopnosti je alespoň 35 %. Popsala svoji dosavadní zaměstnaneckou historii s tím, že od 4. 4. 2022 je v pracovní neschopnosti, výplata nemocenských dávek jí skončila 1. 2. 2024. Navrhla, aby byl její zdravotní stav znovu posouzen, napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 14. 6. 2024 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobkyně pouze 30 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění. Posudek IPZS splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Předmětem sporu je zjištění, zda k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobkyně některému ze tří stupňů invalidity, a proto se vyhází ze zdravotnické dokumentace soustředěné právě k tomuto datu a nelze proto přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované po datu vydání napadeného rozhodnutí. Za dosud zjištěného skutkového stavu žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V dané věci bylo s ohledem na stanovisko žalobkyně nařízeno ústní jednání v souladu s ustanovením § 49 s. ř. s., přičemž žalobkyně následně svoji účast omluvila.

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. K námitce žalobkyně, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť je přesvědčena, že splňuje podmínky nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, tudíž její zdravotní stav byl chybně posouzen, soud uvádí, že se jedná o odbornou otázku, k níž soud není způsobilý, a tudíž oprávněný se vyjadřovat.

8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ predepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 11. 9. 2024 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace je rozhodujícím zdravotním postižením go artróza II. stupně vpravo, stav po artroskopii pravého kolenního kloubu (20.7. 2022), stav po pracovním úrazu (29. 3. 2022). Ostatními zdravotními postiženími je stav po intraartikulární fraktuře acetabula a po fraktuře horního a dolního raménka oss pubis, mozkové komoci (autonehoda 26. 8. 2002), poúrazová koxartróza II. st. vpravo, chronický vertebrogenní algický syndrom polytopní levostranná hypacuse. Žalobkyně byla posuzována jako prodavačka. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) je v souladu s posudkovým hodnocením IPZS i s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatuje, že u posuzované se jedná o středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny /končetin, podle rozsahu funkčního postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 30 % podle

kapitoly XV, odd. B, položky 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na horní hranici hodnoceno i s ohledem na povolání. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 9c, neboť se nejedná o těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny/končetin, podle rozsahu funkčních postižení. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 9c, neboť se nejedná o ztuhnutí jednoho kloubu s ohledem na lokalizaci, příznivost či nepříznivost postavení v postiženém kloubu a dopad na funkci končetiny. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 9c, neboť se nejedná o ztuhnutí dvou kloubů s ohledem na lokalizaci, příznivost či nepříznivost postavení v postižených kloubech a dopad na funkci končetiny/končetin. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst.1 vyhl. č. 359/2009 Sb. Není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 30 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Schopna práce s dodržením výše uvedených obecných kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Stav odpovídá statutu osoby zdravotně znevýhodněné. Při posudkovém hodnocení PK MPSV byly zohledněny všechny námitky žalobkyně uvedené v žalobě.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2024, č. j. X., jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ č. j. X. ze dne 27. 12. 2023 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 11. 9. 2024 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyla žalobkyně invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %. Soud proto poté, co věc projednal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s.

věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 25. 11. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně